

Bemoediging 22 mei

Met een zacht klok-geluidje duikt de merel de klimop in. Gepiep klinkt er tussen de groene bladeren. En even snel als hij gekomen is vliegt de merel weer weg. Dan is het weer stil. Toch weet ik dat diezelfde merel straks op het dak zal zitten en een prachtig lied zal zingen. Zijn gefluit is tot ver weg te horen en wordt soms ook beantwoord door zijn soortgenoten. Wat een heerlijk geluid.

Kijkend naar die prachtig beschilderde orgelpijpen heb ik dezelfde ervaring. Ze zijn stil en staan statig in het gelid. Maar ook hier heb ik weet van wat er kan klinken. Of het nu Bach is, een psalm of Stanford, in herinnering kan ik zo de tonen oproepen. Wat prachtig zijn de klanken die door de kerk heen galmen en je in beroering brengen.

Niet anders is het op zondagochtend, als ik in een bijna lege kerk sta. Jullie zijn er allemaal niet. Maar een klein clubje zorgt ervoor dat er wel een kerkdienst is. Dat er muziek en zang is, dat er geluid en beeld is, dat alles klaar staat. Om te

DE OPEN HOF

zorgen dat de lofzang blijft klinken en dat het verhaal door mag gaan. Al is het anders dan anders, toch heb ik weet van jullie. Zie ik in gedachten jullie ogen en hoor ik jullie stemmen. Als ik in de camera kijk heb ik beeld van de vele huiskamers en heb ik toch een beetje het gevoel dat we dicht bij elkaar zijn.

Misschien is het zo ook met God. Niet altijd merken wij iets van Hem, lijkt Hij soms zelfs erg ver weg. Maar we hebben wel weet van Hem. In de verbondenheid die wij met elkaar ervaren klinkt er elke keer weer iets door van God. Als wij samen de eredienst vieren, of het nu in de kerk is of thuis op de bank, dan zijn wij samen in het huis van onze Vader.

Dorine Keizer